

סדר קליין

אפרים גלעד

מטר אחד וזהו

לקחת חלק איתם, לעזור ולסייע בבניית בית המדרש, ולרכוש מטר בקרקע שיישאר לנצח על שם הרוכש, וכל זכויות לימוד התורה ייזקפו להצלחתו של התורם.

"יש אנשים שאינם ראויים להתהדר בשמו של אבי זצוק"ל", אמר השבוע חבר מועצת חכמי התורה, הגאון הגדול רבי דוד יוסף שליט"א בערב המיוחד, "אבל הגאון רבי יגאל כהן שליט"א, שהקים את בית המדרש 'ביע אומר', ראוי בהחלט להתהדר בשמו של אבי מרן זצוק"ל. יושבים כאן אברכים העמלים במסירות נפש בתורה, הוגים בספרי מרן זצוק"ל, המקום הזה יצמיח עשרות מורי הוראה לפי פסקי מרן האבא זצוק"ל, מקום כזה ראוי להתהדר בשמו של אבי..."

באותו מעמד אף הבטיח חבר מועצת חכמי התורה, כי הוא ידאג להעתיר באופן אישי על כל מי שירכוש מטר לטובת הבניין, ביחד עם מניין תלמידי חכמים על קברו של אביו, מרן זצוק"ל.

"אני בא ליביע אומר כל בוקר", סיפר לנו אחד מהמשתתפים באירוע, "כל בוקר אני פותח את היום עם תפילת שחרית בנץ החמה, ומיד לאחר התפילה, אני משתתף בשיעור ההלכה שמוסר לנו אחד האברכים במקום. כשאני מתחיל את יום העבודה שלי, אני מרגיש סיפוק גדול, הספקתי שכבר ללמוד שיעור עוד לפני העבודה. אין לך מושג כמה זה משפיע על היום שלי לטובה".

אותו משתתף הוא בעל בית פשוט. לפרנסתו הוא עובד כאיש מקצוע, ובין עבודה לעבודה, הוא מנצל את הזמן, ומגיע עם מדי העבודה לבית המדרש. "כאן תמיד פתוח, לא משנה באיזה שעה תבוא, תמיד יש כאן שיעורים, וממש תענוג לשבת וללמוד כאן. זה עושה לי טוב על הנשמה", הוא אומר ומוסיף, "שנים שלא היה כאן באזור בית מדרש כזה, עם אווירה חמימה ונעימה, מגידי שיעור משלנו, שאומרים לנו הלכות לפי הספרדים, ולא לפי המשנה ברורה. כאן הכול זה מרן. ההלכות, הפסקים, כל התורה כאן שייכת למרן. לא לחינם קוראים לבית המדרש יביע אומר..."

לטובת קוראינו היקרים, המעוניין לקחת חלק במצווה חשובה זו, ולהשתתף ברכישת מטר לבניין, יכול להתקשר למוסדות בטל': 03-8000-770 ולזכות באלפי זכויות לנצח נצחים. תנסו, זה כדאי ■

מרן זיע"א // צילום: יעקב כהן

עוד כמה מנינים של בעלי בתים, וגומעים בשקיקה את הדף היומי הנלמד, כשאליו מתווספות ההלכות הנלמדות מהגמרא, הלכה למעשה, לפי פסקי מרן זצוק"ל.

גם בחצר בית המדרש, תפסו להם כמה בעלי בתים שולחן פינתי, הוציאו כמה כסאות פלסטיק, ומול קרני השמש החמימה, הם פתחו גמרות, והתענגו בהוויות אביו ורבא.

אם תבואו לשם בערבים, דומה שלא תמצאו אף כיסא פנוי לרפואה. מבעוד מועד, מגיעים עשרות אנשים, מצטופפים לשמוע את אחד מיני עשרות השיעורים וההרצאות המאלפות, הנמסרים מדי יום על ידי רבנים מתחלפים, אשר מושכים אליהם קהל עצום, גברים, נשים ואף נערים צעירים.

ובאותו ערב, באותו אולם בני ברק, החליטו עשרות אנשים שלא עוד. אי אפשר להמשיך במצב הנוכחי, לשלם את השכירות היקרה על אדמת הקרקע, המקום צר מלהכיל את אלפי הלומדים, חייבים לגאול את הקרקע ולהקים מבנה רחב ידיים, שיכיל את כל לומדי ומתפללי בית המדרש.

בתיאוריה זה די קל: אם כל אדם ירכוש מטר בקרקע, בתוך חודשים ספורים ניתן לצאת לדרך, ובתוך שנה יתנוסס לתפארת בית המדרש הגדול ביותר בישראל שהוקם על שמו של מרן זצוק"ל, שבו הוגים יומם ולילה מאות עמלי תורה.

עכשיו ב"ביע אומר", מחפשים את האנשים שיהיו מוכנים

אפשר בהחלט לומר שזה היה אירוע מכונן, אירוע של פעם בחיים, אירוע היסטורי שרשמיו עוד ייכתבו בספר דברי הימים של ממלכת עולם התורה.

הייתי שם לפני כחודשיים, וזה היה מרגש.

למעלה מ-1500 אברכים ועמך בית ישראל, ישבו זה לצד זה סביב שולחנות ערוכים, אי שם באולם בני ברק טיפוס. הם לא באו בשביל רבע העוף והשניצל, גם לא בשביל התזמורת שהנעימה את הערב בצללים מיוחדים, אבל הם כן באו לעשות היסטוריה.

וזה בהחלט היסטוריה: מאות מתושבי העיר בני ברק, אברכים ועמך בית ישראל, חובשי ספסלי בית המדרש לצד העמלים על פרנסתם, החליטו להקים בניין של קבע עבור בית המדרש הראשון שהוקם לעילוי נשמתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל.

וזה התחיל בהחלטה של איש אחד, שהחליט לקום ולעשות מעשה. בין לילה הוקם בית מדרש ארעי, וכבר למחרת ישבו בו מעל 150 אברכים, והתחילו להגות בתורתו של מרן זצוק"ל.

כלי הרבה רעש, בלי הרבה צלצולים, ועם שכירות יקרה מאוד של אדמת קרקע עליה הונח המבנה הארעי, יצא הגאון רבי יגאל כהן שליט"א לדרך, והניח את השלט הקטן: "כאן יוקמו מוסדות 'ביע אומר' ע"ש מרן זצוק"ל".

חלפו ימים, ותוך פחות מחצי שנה, הפך המקום לתל תלפיות, מקום שאליו נוהרים אלפי איש בחודש, מקום הפתוח 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע, מקום שבו אין האור כבה לעולם.

24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע, 365 ימים בשנה, ומאות אלפי שעות של לימוד תורה, של מאות אברכים, ואלפי עמך בית ישראל, הבאים להתבשם מריחה של תורה, להקדיש את השעה הפנויה שנותרה להם לאחר יום העבודה המפרך, בשביל אבא שבשמים.

עוד לפני האירוע, קפצתי למקום בשעת בוקר מוקדמת, וחזרתי מלא התפעלות. אולם בית המדרש היה מלא עד אפס מקום באברכים צעירים העמלים על לימודם, בחדר הסמוך התקיים שיעור בהלכה לכ-40 איש, ובעזרת הנשים, נאספים